

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2580/2024
19.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник адвокат Мартин Бачић из ..., против туженог ДД из ..., чији је пуномоћник адвокат Драган Дашић из ..., ради утврђења права службености, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1524/22 од 12.10.2022. године, на седници одржаној 19.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1524/22 од 12.10.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1524/22 од 12.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П 3501/2021 од 04.03.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке, утврђено је да су тужиоци АА и ББ власнице некретнине уписане у л.н. број ... к.о. ... парцела бр. ... .., салаш ... и пашњак са 3455 м² и парцела број ... њива са 8293 м², ВВ и ГГ власници некретнине уписане у л.н. број ... к.о. ..., парцела број ... .. салаша ... са површином од 4053 м² и сви њихови правни следбеници путем одржаја стекли право службености колског пута преко парцела број ... .. њива II класе са 2238 м² и парцела број ... .. салаша у површини од 2911 м² уписане у л.н. број ... к.о. ..., власништво ДД. Ставом трећим изреке, констатовано је да је колски пут из става другог изреке ове пресуде означене скицама предузећа за геодетске послове д.о.о. „Гео-Панон“ Нови Кнежевац од 10.12.2021. године и од 31.12.2022. године, које су означене редним бројевима од 1 до 8, које скице су саставни део ове пресуде и има дужину од 145 метара у ширини од 2,90 м, ближе описаним у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке, констатовано је да колски пут из става другог изреке ове пресуде стечен путем одржаја припада на коришћење тужиоцима, њиховим правним следбеницима и свим лицима која би по било ком основу долазила на некретнине тужиоца. Ставом четвртим изреке, констатовано је да је тужени дужан да трпи да се код РГЗ СКН у Суботици упише право службености колског пута стеченог одржајем преко парцеле туженог број ... и ...

к.о. ..., као послужног добра, у корист садашњих и будућих власника парцела број ..., ..., ... к.о. ..., као повласног добра у ширини од 2,90 метара, на једном крају и 2,20 метара на другом крају у укупној дужини пута од 145 метара. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 300.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1524/22 од 12.10.2022. године ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужилаца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...10/23 – други закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву чији је основ утврђење права службености на основу одржаја у корист тужилаца, тако што је оцењено да је тужбени захтев основан.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер је оцењено да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или потреба тумачења новог права или неуједначена судска пракса. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије и применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења права службености тужиоци су поднели 26.07.2019. године, вредност предмета спора је 10.000,00 динара, а та вредност предмета спора не прелази ревизијски цензус.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**